

دانشگاه گنبد کاووس

نشریه "تحقیقات کاربردی اکووفیزیولوژی گیاهی"
دوره سوم، شماره دوم، پاییز و زمستان ۹۵
<http://arpe.gonbad.ac.ir>

تأثیر برخی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیکی بر عملکرد دانه و وزن زیست‌توده شنبیله (*Trigonella foenum-graecum*) تحت شرایط تنش خشکی

داود صادق‌زاده اهری^{۱*}، محمد رضا حسن‌دخت^۲، عبدالکریم کاشی^۳، احمد عمری^۴

^۱ استادیار مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور

^۲ دانشیار گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

^۳ استاد گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران

^۴ عضو هیات علمی مرکز بین‌المللی تحقیقات کشاورزی در مناطق خشک

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۵/۲۸؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۸/۲۸

چکیده

پایه‌گذاری گزینش کارا بر مبنای صفات ساده همواره مورد تأکید اصلاح‌کنندگان گیاهان بوده است. در این بررسی ۲۰ توده بومی شنبیله مناطق مختلف کشور تحت شرایط تنش خشکی بر پایه طرح بلوك‌های کامل تصادفی با چهار تکرار مورد مقایسه قرار گرفتند. از صفات مختلف (۱۷ صفت زراعی و فیزیولوژیکی) یادداشت‌برداری شد. با انجام رگرسیون گام به گام و براساس صفات باقی‌مانده در مدل رگرسیونی، تجزیه علیت برای تعیین عوامل مؤثر بر عملکرد دانه و زیست‌توده انجام شد. نتایج آزمایش نشان داد که، دو صفت تیپ رشد بوته و دمای تاج پوشش در دو هفته پس از گلدهی دارای اثر مستقیم و معنی‌داری بر عملکرد دانه بودند. اثر مستقیم و مثبت تیپ رشد بوته بر عملکرد دانه ۷۵۲/۰ بود. همچنین در بین صفات مورده بررسی دو صفت تیپ رشد بوته و تاریخ رسیدگی دانه دارای اثر مستقیم و معنی‌داری بر وزن زیست‌توده بودند. اثر مستقیم و مثبت تیپ رشد بوته بر روی عملکرد زیست‌توده برابر ۱/۲۵۳ و بیشتر از تاریخ رسیدگی بود. براساس نتایج حاصل از این پژوهش تیپ رشد بوته، دمای تاج پوشش و تاریخ رسیدگی به عنوان معیارهای گزینشی مناسب برای انتخاب ژنتیک‌های شنبیله دارای عملکرد دانه و زیست‌توده بیشتر در شرایط تنش خشکی معرفی می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: تاریخ رسیدگی، تیپ رشد، صفات، گزینش

* نویسنده مسئول: dsadeghzade@yahoo.com

مقدمه

شنبلیله (*Trigonella foenum-graecum*) در بیشتر نقاط ایران در مزارع تولید سبزی کشت شده و از گذشته‌های دور به عنوان یک سبزی و گیاه دارویی از آن استفاده می‌شود (Omidbaighi, 2001; Flammang *et al.*, 2004; 2000; Ahmadiani *et al.*, 2001). اصلاح گران معتقدند که پایه‌گذاری گزینش کارا بر مبنای صفات ساده در برنامه‌های بهنژادی از اصول مهم و اساسی است. چون حتی یک انتخاب ساده براساس یک صفت ساده که دارای وراثت‌پذیری بالایی بوده و توسط ژن‌های کمی کنترل شود، می‌تواند عملکرد را تحت شرایط تنفس خشکی به میزان زیادی افزایش دهد. طبق نظر کومار (Kumar, 2006) برای انتخاب عملی صفات مورفولوژیکی و فنولوژیکی باید مقدم بر صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی باشند؛ زیرا اندازه‌گیری از صفات مورفولوژیکی و فنولوژیکی آسانتر بوده و ضمناً این صفات توارث پذیرترند و در مراحل بعدی انتخاب و زمانی که تحقیقات بهنژادی در مراحل پیشرفته‌تری قرار دارند؛ می‌توان از صفات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی استفاده نمود. امروزه استفاده از صفات ثانویه در برنامه‌های اصلاح عملکرد خصوصاً در شرایط خشک و نیمه خشک اهمیت زیادی یافته است. صفات ثانویه صفاتی غیر از عملکرد دانه می‌باشند که اطلاعات اضافی در مورد اینکه چگونه عملکرد تحت شرایط تنفس خشکی تغییر می‌کند را در اختیار بهنژادگران قرار می‌دهند و معمولاً اطلاعات حاصل از آن‌ها در ترکیب با عملکرد دانه برای عمل انتخاب و گزینش مورد استفاده قرار می‌گیرد (Fischer *et al.*, 2003).

با استفاده از برخی روش‌های آماری می‌توان سهمی هر یک از اجزای تشکیل‌دهنده عملکرد را در مقدار عملکرد بدست آورد. هم‌چنین از این طریق می‌توان اطلاعات لازم برای انتخاب غیرمستقیم از بین ژنوتیپ‌های گیاهی (بهمنظور اصلاح عملکرد و سایر خصوصیات مورد نظر) را نیز بدست آورد. برآورد ضریب همبستگی و تجزیه علیت از جمله این روش‌ها محسوب می‌شوند (Farshadfar, 1997). مطالعات مختلفی در زمینه بررسی همبستگی بین عملکرد دانه و صفات و خصوصیات زراعی و فیزیولوژیکی تحت شرایط تنفس رطوبتی در گیاهان متعلق به خانواده لگومینوزه نظریه نخود (Kumar *et al.*, 1996; Waldia *et al.*, 2007; Tadesse *et al.*, 2016; Kanouni, 2016; Pungulani *et al.*, 2013; Fathi rezaei, 1997; Sayar, 2014; گاودانه (Habibi and Bihamta, 1997; Amede *et al.*, 2004)، لوبیا (Mohammed *et al.*, 2000) سویا (Choghan *et al.*, 1994; Pour-Siahbidi *et al.*, 2013) و ... توسط پژوهشگران انجام شده است. مطالعاتی در زمینه برآورد ضرایب همبستگی بین عملکرد دانه گیاه شنبلیله و برخی صفات زراعی در هندستان توسط چاندرا و همکاران (Chandra *et al.*, 2000) و در اتیوپی توسط فوفا (Fufa, 2013) و ووجو و همکاران (Wojo *et al.*, 2016) انجام شده است.

در بین توده‌های بومی شبیله کشور تنوع مطلوبی از نظر تحمل به تنش رطوبتی گزارش شده و استفاده از این تنوع در برنامه‌های بهنژادی این گیاه توصیه شده است (Sadeghzadeh Ahari et al., 2010). متأسفانه و با وجود سابقه کشت و کار دیرینه این گیاه در کشور کمترین کار اصلاحی بر روی آن انجام شده است. هدف از انجام این پژوهش، برآورد روابط بین صفات و خصوصیات زراعی در گیاه شبیله و انجام تجزیه علیت و معروفی مهم‌ترین صفات مؤثر بر عملکرد دانه و زیست توده آن تحت شرایط تنش خشکی بود.

مواد و روش‌ها

در این بررسی بذر ۲۰ توده شبیله بومی از مناطق مختلف کشور که به‌طور سنتی و از دیرباز در آن مناطق کشت می‌شدند، جمع‌آوری گردید (جدول ۱). این مطالعه طی بهار و تابستان سال ۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه (طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۲ دقیقه شمالی و ارتفاع از سطح دریا ۱۷۳۰ متر) انجام شد. طرح آماری مورد استفاده به صورت بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار بود. پس از آماده‌سازی زمین آزمایشی در پاییز و اوایل بهار (افزودن کود پایه، شخم و دیسک)، بذر هر توده با توجه به وزن هزار دانه و تراکم کاشت ۲۰ کیلوگرم در هکتار، بعد از ضد عفونی با قارچ‌کش (بنومیل به نسبت ۱ در هزار) در اوایل فصل بهار (۱۳۸۷/۱/۱۵) در کرت‌هایی به ابعاد $3 \times 1 \times 1$ متر (خط کشت به‌طول ۳ متر و فواصل بین خطوط ۲۵ سانتی‌متر) توسط بذرکار آزمایشی وینتر اشتایگر کشت شدند. در سال آزمایش، خشکسالی شدیدی در منطقه رخ داد به‌طوری که میزان بارندگی‌های بهاره نسبت به دراز مدت (آمار ۲۰ ساله) کاهش چشم‌گیری داشت (میزان بارندگی ۳ ماه بهار برابر $13/8$ میلی‌متر بود)، بنابرین هر دو هفته یکبار اقدام به آبیاری در حد میانگین بارش‌های درازمدت ماهانه (اردیبهشت، خرداد و تیر) گردید (کل میزان آب استفاده شده در طول دوره آزمایش برابر 83 میلی‌متر بود).

در طی دوره آزمایش صفات مختلف مورفولوژیکی، فنولوژیکی و فیزیولوژیکی به شرح ذیل اندازه‌گیری شدند. تعداد روزهای پس از کاشت تا ظهرور گل در 50 درصد از گیاهان در هر کرت به عنوان تاریخ گل‌دهی تعیین گردید. برای اندازه‌گیری تاریخ رسیدگی تعداد روزهای پس از کاشت تا رسیدگی فیزیولوژیکی بیش از 90 درصد از گیاهان در هر واحد آزمایشی ثبت شد. دوره پر شدن دانه از تفاضل بین تعداد روز از کاشت تا رسیدگی دانه و تاریخ گل‌دهی به دست آمد. قدرت ظاهری بوته‌های هر ژنتیپ براساس شاخص‌های عددی از 1 (ضعیف) تا 5 (بسیار قوی) و هم‌چنین شکل ظاهری بوته‌های هر ژنتیپ براساس شاخص‌های عددی از 1 (بوته خوابیده) تا 5 (بوته ایستاده) در مرحله گل‌دهی به ترتیب به عنوان قدرت و تیپ رشد بوته ثبت شدند. دمای تاج پوشش هر کرت آزمایشی در

تأثیر برخی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیکی بر عملکرد دانه...

دو مرحله بعد از گلدهی به فاصله هر دو هفته یکبار در ساعت ۱۴ ظهر توسط دستگاه دماسنجد مادون قرمز تفنگی (ساخت شرکت Windaus آلمان) اندازه‌گیری شد.

جدول ۱- اسامی و مختصات جغرافیایی مناطق جمع‌آوری بذور توده‌های بومی شنبلیله

نام توده	استان محل جمع‌آوری	عرض جغرافیایی	طول جغرافیایی	ارتفاع از سطح دریا (متر)	دقیقه	درجه	دقیقه
		دقیقه	درجه	دقیقه	دقیقه	درجه	دقیقه
اردستان	اصفهان	۲۳	۳۳	۵۲	۲۳	۳۲	۱۲۵۰
اصفهان	اصفهان	۳۷	۳۲	۵۱	۴۰	۳۲	۱۵۵۰
اهواز	خوزستان	۲۰	۳۱	۴۸	۴۰	۲۰	۶۳۰
برازجان	بوشهر	۳۵	۲۹	۵۱	۳۴	۳۵	۱۶۳۰
بروجرد	لرستان	۵۵	۳۳	۴۸	۴۵	۵۵	۱۳۹۰
خاش	سیستان و بلوچستان	۱۳	۲۸	۶۱	۱۲	۱۳	۹۸۰
خراسان (عراقی)	خراسان رضوی	۵۷	۳۶	۵۷	۴۳	۱۲	۱۱۵۰
خرمآباد	لرستان	۴۸	۳۳	۴۸	۱۷	۲۶	۱۱۹۰
ری	تهران	۵۱	۳۵	۴۱	۱۹	۴۱	۱۶۶۰
زنجان	زنجان	۴۸	۳۶	۴۸	۲۹	۴۱	۱۱۳۰
سمنان	سمنان	۵۳	۳۵	۵۳	۳۲	۳۵	۱۴۸۰
شیراز	فارس	۵۲	۲۹	۵۲	۳۶	۳۲	۱۲۴۰
یزد	یزد	۵۴	۳۱	۵۵	۱۷	۵۵	۱۴۳۰
قائنات	خراسان جنوبی	۵۹	۳۳	۵۹	۱۰	۴۳	۹۸۰
کاشان	اصفهان	۵۱	۳۲	۵۹	۲۷	۵۹	۱۷۵۰
کرمان	کرمان	۵۶	۳۰	۱۵	۵۸	۱۵	۱۳۲۰
کرمانشاه	کرمانشاه	۴۷	۳۴	۳۱	۹۰	۳۱	۱۲۱۰
نیشابور	خراسان رضوی	۴۵	۳۶	۱۶	۴۸	۱۶	۱۸۳۰
پاسوچ ۱	کهکیلویه و بویراحمد	۵۱	۳۰	۵۰	۴۱	۵۱	۱۷۳۰
پاسوچ ۲	کهکیلویه و بویراحمد	۵۸	۳۰	۲۵	۵۱	۵۱	

در مرحله پس از رسیدگی، متوسط ارتفاع ۱۰ بوته (انتخاب تصادفی) در هر کرت از سطح خاک تا انتهای آخرین شاخه روی بوته (بر حسب سانتی‌متر) ثبت گردید. متوسط تعداد نیام، متوسط تعداد دانه در بوته و متوسط عملکرد تک بوته در ۱۰ بوته (انتخاب تصادفی) از هر کرت آزمایشی تعیین شدند. وزن هزار دانه (بر حسب گرم) از توزین هزار عدد بذر سالم و بدون شکستگی به دست آمد. پس از

رسیدن دانه و حذف اثرات حاشیه‌ای (حذف نیم متر از ابتدا و انتهای هر کرت و نیز دو خط کناری کرت) قسمت‌های هوایی (شاخ و برگ و دانه) هر ژنوتیپ در واحد کرت برداشت و در شرایط طبیعی خشک شدن؛ سپس با توزین آن‌ها عملکرد زیست توده آفتاب خشک (بر حسب تن در هکتار) به‌دست آمد. جهت اندازه‌گیری عملکرد دانه، دانه‌های حاصل از هر ژنوتیپ پس از رسیدن دانه و حذف اثرات حاشیه‌ای (حذف نیم متر از ابتدا و انتهای هر کرت و نیز دو خط کناری کرت) برداشت و بوجاری شدن؛ و سپس توزین شدن. شاخص برداشت دانه (بر حسب درصد) از نسبت عملکرد دانه بر وزن زیست توده آفتاب خشک به‌دست آمد.

میزان تراوش الکتروولیت‌ها از بافت برگی (پایداری غشاء سلولی^۱) در دو مرحله رشدی بعد از گل‌دهی به فاصله هر دو هفته یکبار به روش گوریتا و همکاران (Goreta *et al.*, 2007) اندازه‌گیری شد. مقدار ۱ گرم بافت برگی (برگ‌های انتهایی بوته) از هر ژنوتیپ در هر تکرار جمع‌آوری شده و پس از قراردادن در پاکت‌های نایلونی تمیز، بلا فاصله به آزمایشگاه منتقل گردید. پس از سه بار شستشو با آب دی‌یونیزه ($\text{Ec} < 0.001 \mu\text{s/cm}$)، نمونه‌ها در ظروف تمیز حاوی ۲۰ میلی‌لیتر آب دی‌یونیزه غوطه‌ور شد و پس از ۲۴ ساعت با استفاده از Ec متر (مدل LF583 ساخت شرکت WTWco آلمان) ضریب هدایت الکتریکی محلول (آب دی‌یونیزه) اندازه‌گیری شد. پس از قرار دادن نمونه‌ها تحت دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت در خشک‌کن الکتریکی و در نهایت سرد کردن محلول‌ها تا حد دمای آزمایشگاه (۲۵ درجه سانتی‌گراد)، مجدد ضریب هدایت الکتریکی آن‌ها اندازه‌گیری شد و با استفاده از رابطه زیر میزان تراوش الکتروولیت‌ها که شاخصی از تخرب غشای سلولی است محاسبه گردید (Goreta *et al.*, 2007).

$$\text{CMS} = \frac{C_1 - C_w}{C_2 - C_w}$$

C1 و C2: به ترتیب ضریب هدایت الکتریکی نمونه قبل و پس از قرار گرفتن در دمای بالا (۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت) بوده و Cw: ضریب هدایت الکتریکی آب دی‌یونیزه است. تعداد ۱۰ عدد از برگ‌های انتهایی کاملاً توسعه یافته هر بوته در مرحله گل‌دهی برداشت، و میزان رطوبت نسبی بافت برگ (%RWC) و آماس نسبی برگ (RT%) با استفاده از رابطه زیر محاسبه گردید (Alizadeh, 2012).

$$\% \text{RWC} = \frac{F_w - D_w}{T_w - D_w} \times 100$$

1- Cell Membrane Stability (CMS)

$$\%RT = \frac{Tw - Dw}{Fw - Dw} \times 100$$

Dw و Fw: به ترتیب وزن تر و وزن خشک بافت برگی (قراردادن در خشک کن الکتریکی تحت دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت و توزین آن‌ها)، و Tw: وزن آماس بافت برگی (سه بار شستشوی برگ‌ها با آب دی‌یونیزه و شناور کردن آن‌ها به مدت ۵ ساعت در آب دی‌یونیزه و سپس توزین آن‌ها) می‌باشد.

ضرایب همبستگی ساده صفات مختلف با یکدیگر و عملکرد دانه نیز محاسبه شد. از روش تجزیه رگرسیون گام به گام برای تعیین صفات مؤثر بر عملکرد دانه و وزن زیست توده استفاده گردید. برای تعیین اثرات مستقیم و غیرمستقیم صفات باقی‌مانده در مدل رگرسیونی با عملکرد دانه و وزن زیست توده از تجزیه علیت به روش دیوی و لیو (Dewey and Lu, 1959) استفاده شد. با توجه به لزوم استفاده از صفاتی که در مراحل اولیه رشد گیاه و قبل از رسیدن دانه و استحصال عملکرد به راحتی قابل اندازه‌گیری بوده و عمل انتخاب را تسريع می‌بخشند؛ در بررسی روابط علیت بین صفات، صفاتی که در مراحل آخر دوره رشد اندازه‌گیری شده بودند در تجزیه دخالت داده نشدند. همچنین به دلیل این‌که وزن زیست توده و عملکرد دانه پس از رسیدن محصول قابل اندازه‌گیری است؛ لذا در تجزیه علیت صفات مؤثر بر عملکرد زیست توده و عملکرد دانه مورد استفاده قرار نگرفت. آنالیز داده‌ها با نرم‌افزارهای SPSS و MSTAT-C انجام شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی نشان داد که، اغلب صفات به‌جهة وزن زیست توده، شاخص برداشت دانه، عملکرد تک بوته و دمای تاج پوشش بین توده‌های مختلف اختلاف‌های معنی‌داری وجود دارد (جدول‌های ۲ و ۳). معنی‌دار شدن اثر توده در این بررسی مؤید وجود تنوع ژنتیکی بالا در بین ژنوتیپ‌ها از لحاظ صفات مورد ارزیابی است. برای بررسی روابط همبستگی خطی (ساده) بین صفات مورد بررسی، برآورده ضرایب همبستگی انجام شد، و نتایج آن در جدول ۴ ارائه شده است. با توجه به جدول ۴، بین برخی از صفات اندازه‌گیری شده همبستگی‌های معنی‌دار مثبت و منفی وجود دارد. همبستگی بین دو صفت تاریخ گل‌دهی و تاریخ رسیدگی در این مطالعه مثبت و معنی‌دار بود ($\chi^2 = 0.82$). نتایج بدست آمده از این تحقیق نشان داد که، بین تاریخ ظهر گل و تاریخ رسیدگی از یک سو و عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی، همبستگی‌های منفی و معنی‌داری وجود دارد (به ترتیب برابر $\chi^2 = 0.64$ و $\chi^2 = 0.71$).

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس صفات زراعی و عمکردن توده‌های مختلف شنبایله تحت شرایط تنش خشک

میانگین مربوطات		میانگین مربوطات										
وزن زیست توده	تعداد دانه در بونه	تعداد دانه در بونه	ازفغان بونه	تعداد بیام در بونه	تعداد بیام در بونه	دوره پر شدن دانه	تاریخ رسیدگی	تاریخ گله‌یی	تاریخ رسیدگی	دوره پر شدن دانه	درجه آزادی	مبنی تغییرات
۱/۶ ** ns	۲۹۰.۷	۱۶۴.۳ **	۴۳ ns	۸۳ ns	۱۷۵.۶ **	۱۲۵ ns	۱۲۹ ns	۱۴۳ ns	۹۱ ns	۰/۹ ns	۳	نکار
۰/۰۰۰	۸۱۶ **	۶۳۶ **	۱۷۵ ns	۱۷۵ ns	۱۲۵ ns	۱۲۳ ns	۱۲۸ ns	۱۲۵ ns	۱۶۲ ns	۱۹ ns	۱۹ ns	نیزه
۰/۰	۲۵۸	۲	۲۳	۲۳	۲۸	۲۳	۲۸	۲۵	۱	۵۷	۵۷	خطا
۱۵۷/۸	۲۰/۱۰	۱۰/۰۱	۷/۰۸	۷/۰۹	۱/۰۸	۱/۰۸	۱/۰۸	۱/۰۸	۱/۰۷	(۱)	ضریب تغییرات (۱)	

* و ** بهترین عدم وجود اختلاف معنی‌دار اختلاف معنی‌دار سطوح احتمال پنج و یک درصد

ادامه جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس صفات زراعی و عمکردن توده‌های مختلف شنبایله تحت شرایط تنش خشک

میانگین مربوطات		میانگین مربوطات										
دماي تاج پوشش ۱	دماي تاج پوشش ۲	تیپ رشد بونه	قررت رشد	دهی	تاخ پوشش	تیپ رشد بونه	قررت رشد	دهی	تاخ پوشش	تیپ رشد بونه	قررت رشد	دهی
۲۴ ** ns	۱۱ ns	۱/۴ ns	۱/۱ ns	۲/۹ *	۱/۱ ns	۱/۸ *	۱/۲ **	۱/۲ ns	۱/۸ *	۱/۵ ns	۱/۰۷ ns	۰/۱۷ ns
۴/۳	۶/۷	۶/۰	۰/۹	۰/۸	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰	۰/۰
۱۱/۸/۱۲	۱۷/۰۲	۲۶/۹۵	۲۷/۷۸	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳	۱/۰۳

* و ** بهترین عدم وجود اختلاف معنی‌دار اختلاف معنی‌دار سطوح احتمال پنج و یک درصد

تأثیر برخی ویژگی‌های زراعی و فیزیولوژیکی بر عملکرد دانه...

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس صفات فیزیولوژیکی توده‌های شبیله تحت شرایط تنفس خشکی

میانگین مربعات							منبع تغییرات (%)
درجه آزادی	پایداری غشاء سلولی ۱	پایداری غشاء سلولی ۲	آmas نسبی برگ	رطوبت نسبی برگ	آmas نسبی برگ	پایداری غشاء سلولی ۲	
۲	۲۱۴۵۲ ^{ns}	۱۳۹۸۶۷ ^{**}	۶۰/۹ ^{ns}	۲۲/۷ ^{ns}			تکرار
۱۹	۲۷۲۷۸ [*]	۱۲۸۱۳۸ ^{**}	۱۵۱/۱ [*]	۵۱/۲ [*]			توده
۳۸	۱۲۲۹۰	۲۰۹۴۹	۷۲/۶	۲۳/۳			خطا
ضریب تغییرات (%)							
۶/۰۲	۹/۰۳	۸/۰۱	۵/۷۷	۶/۰۲			

* و ** بهترتیب عدم وجود اختلاف معنی‌دار، اختلاف معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد ns

از سوی دیگر بین صفت عملکرد تک بوته و عملکرد دانه در واحد سطح نیز همبستگی مثبتی وجود داشت و ضریب این همبستگی نیز متوسط ($t = 0/56$) بود (جدول ۳). با توجه به جدول ۴، بین عملکرد دانه از یک طرف و طول دوره پر شدن دانه، ارتفاع گیاه، عملکرد تک بوته، وزن زیست توده خشک، وزن هزار دانه، تیپ رشد بوته، قدرت رشد بوته، میزان تراوش الکتروولیت‌ها از غشای بافت برگی و آماس نسبی برگ‌ها همبستگی‌های مثبت و بسیار معنی‌دار آماری با ضرایب همبستگی بیش از ۵۰ وجود داشت ($t > 50$).

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که، بین میزان رطوبت نسبی بافت برگی و عملکرد دانه همبستگی منفی و معنی‌داری وجود داشت ($t = -0/52$) و از سوی دیگر، همبستگی بین آماس نسبی برگ‌ها و عملکرد دانه نیز از نوع مثبت و معنی‌دار ($t = 0/50$) بود. همچنین ضریب همبستگی بین میزان تراوش الکتروولیت‌ها و عملکرد دانه مثبت و معنی‌دار بود (جدول ۴). جدول ۴ نشان می‌دهد که، در شرایط تنفس رطوبتی، مهم‌ترین صفات مرتبط با افزایش عملکرد وزن زیست توده شبیله که دارای ضرایب همبستگی مثبت و بالای نیز با آن می‌باشد عبارتند از: طول دوره پر شدن دانه، ارتفاع گیاه، متوسط عملکرد دانه تک بوته، عملکرد دانه در واحد سطح، وزن هزار دانه، تیپ رشد گیاه و قدرت رشد گیاه.

در تجزیه رگرسیون به روش گام به گام، عملکرد دانه و وزن زیست توده به عنوان متغیر وابسته در مقابل بقیه صفات به عنوان متغیر مستقل مورد بررسی قرار گرفت، تا صفاتی که نقش مهم‌تری در توجیه عملکرد دانه و وزن خشک زیست توده دارند مشخص شوند (صفاتی که در مراحل آخر دوره رشد اندازه‌گیری شده بودند در تجزیه دخالت داده نشدند). نتایج نشان داد که، دو صفت تیپ رشد بوته و دمای تاج پوشش در مرحله دوم اندازه‌گیری با باقی ماندن در مدل رگرسیون نهایی به عنوان اجزای مؤثر بر عملکرد دانه شناخته شدند، که با دارا بودن ضریب تبیین ۹۵ درصدی ($R^2 = 0/95$) بیش از ۹۰ درصد تغییرات عملکرد را توجیه و تبیین کردند (جدول ۵).

جدول ۴- ضرایب همبستگی ساده صفات زنگنه و فیزیولوژیکی شنبه‌لیه در شرایط تنفس خشکی

به ترتیب از جمیع بد راست (RWC به DDF) و در نهادهای ارتباطی بود، تعداد نیم در بوده، تعداد دانه در بوده، عمالکد تک بوده، وزن زیستت تودها، شاخص پراش است، وزن هزار دانه تسبیب رشد بوده، قدرت رشد، هدایت نایاب پوشش، هدایت نایاب پوشش، ۰، پارهای غشاء مسلولی، ۱، پارهای غشاء مسلولی، ۰، آماس نسبی، برگ، رطوبت نسی بزرگ و پر، سطح عدم وجود اختلاف معنی دارد، اختلاف معنی دارد مسطوح اختنایا، سنج و یک درصد ^{۹۰}_{۹۱}

مطابق جدول ۵، در شرایط تنفس خشکی، دو صفت تیپ رشد بوته و دمای تاج پوشش در مرحله دوم اندازه‌گیری دارای اثر مستقیم معنی‌دار بر عملکرد دانه بودند؛ بهطوری که اثر مستقیم و مثبت تیپ رشد بوته بر عملکرد دانه ۰/۷۵۲ محاسبه گردید. دو صفت تیپ رشد بوته و تاریخ رسیدگی دانه نیز با باقی ماندن در مدل رگرسیون نهایی به عنوان اجزای مؤثر بر عملکرد زیست توده شناخته شدند که با ضریب تبیین ۹۲ درصد ($R^2 = 0/92$) بیش از ۹۰ درصد تغییرات مربوط به عملکرد زیست توده توسط متغیرهای مذکور قابل تبیین است (جدول ۵). همچنین دمای تاج پوشش در مرحله دوم اندازه‌گیری با داشتن اثر مستقیم و منفی بر عملکرد دانه مؤثر بود (جدول ۶). نتایج تجزیه علیّت صفات مؤثر بر عملکرد زیست توده در جدول ۷ آمده است و نشان می‌دهد که، دو صفت تیپ رشد بوته و تاریخ رسیدگی دانه در بین صفات مورد بررسی معنی‌دارترین صفات دارای اثر مستقیم بر وزن زیست توده در شرایط تنفس خشکی بودند؛ بهطوری‌که اثر مستقیم و مثبت تیپ رشد بوته بر روی عملکرد دانه بیشتر از تاریخ رسیدن بود (جدول ۷).

جدول ۵- ضرایب رگرسیون صفت‌های مرتبط با عملکرد دانه و وزن زیست توده

عملکرد دانه	وزن زیست توده	ضریب رگرسیون	صفت‌های باقیمانده در مدل	ضریب رگرسیون	وزن زیست توده
تیپ رشد گیاه	۱/۲۰۶**		تیپ رشد گیاه	۰/۷۶۲**	
تاریخ رسیدگی	۰/۵۱۰**		دمای تاج پوشش ۲	۰/۴۴**	

* و ** بهترتبیع معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد

جدول ۶- نتایج تجزیه علیّت صفات مؤثر بر عملکرد دانه شنبیله در شرایط تنفس خشکی

صفت	همبستگی ساده با عملکرد دانه	اثر مستقیم	CT ₂	TYP	اثر غیرمستقیم از طریق
تیپ رشد گیاه	۰/۷۷**	۰/۷۵۲**	-	-	۰/۰۱۳
دمای تاج پوشش ۲	-۰/۳۵	-۰/۳۱۹*	-۰/۰۳	-	R=۰/۸۲۹ R ² =۰/۶۸۷ R ² a=۰/۶۵۱ e=۰/۵۵۹

* و ** بهترتبیع معنی‌دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد، R= همبستگی مدل، R²= ضریب تبیین مدل، a= ضریب تبیین تصحیح شده، e= اثر باقی‌مانده

بحث

نتایج این بررسی نشان داد که، تنوع مطلوبی از نظر اغلب خصوصیات زراعی و فیزیولوژیکی در شنبیله‌های بومی کشور وجود دارد، که می‌تواند به عنوان سرمایه و منبع با ارزشی جهت استفاده

اصلاح‌گران در برنامه‌های بمنزدی آن محسوب گردد. وجود تنوع در توده‌های بومی و ژنوتیپ‌های شنبلیله توسط پژوهشگران دیگر نیز گزارش شده است؛ که با نتایج این بررسی مطابقت دارد (Sadeghzadeh Ahari *et al.*, 2010; Mc-Cormick, 2009; Wojo *et al.*, 2016; Fufa, 2017). با توجه به استخراج ضرایب همبستگی ساده صفات با یکدیگر در این مطالعه، در مواقعی که امکان اندازه‌گیری یک صفت وجود ندارد می‌توان با اندازه‌گیری صفتی دیگر که با صفت مورد نظر همبستگی دارد نسبت به ارزیابی و اندازه‌گیری غیرمستقیم آن صفت اقدام نمود.

جدول ۷- نتایج تجزیه علیّت صفات مؤثر بر وزن زیست توده شنبلیله در شرایط تنفس خشکی

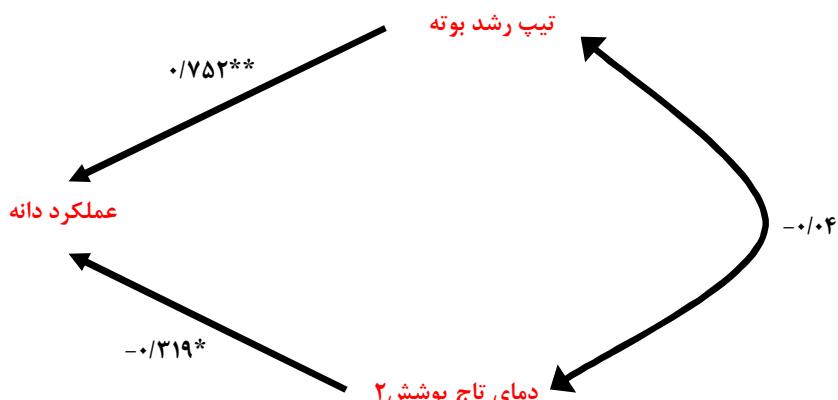
اثر غیرمستقیم از طریق				صفت
CT ₂	TYP	اثر مستقیم	همبستگی ساده با وزن زیست توده	
-۰/۵۰۷	-	۱/۲۵۳**	۰/۷۷۵**	تیپ رشد گیاه
-	-۱/۰۶۵	۰/۵۹۷**	-۰/۴۷*	تاریخ رسیدگی دانه
R=۰/۸۰۹	R ² =۰/۶۵۵	R ² a=۰/۶۱۴	e=۰/۵۸۷	

* و ** به ترتیب معنی دار در سطوح احتمال پنج و یک درصد. R = همبستگی مدل، R² = ضریب تبیین مدل، R²a = ضریب تبیین تصحیح شده، e = اثر باقیمانده

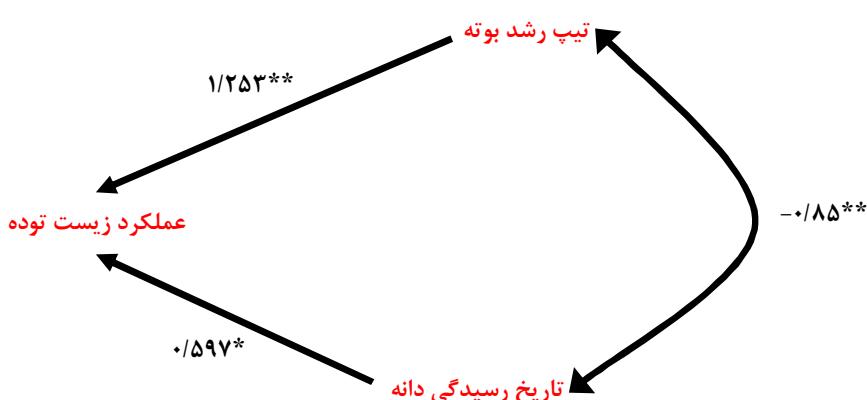
در این مطالعه همبستگی مثبت و معنی‌داری بین دو صفت تاریخ گل‌دهی و تاریخ رسیدگی دانه وجود داشت (r = ۰/۸۲) و بنابراین می‌توان اظهار داشت که، تحت شرایط تنفس خشکی ژنوتیپ‌های زودگل شنبلیله، تاریخ رسیدگی زودتری نیز دارند. از سوی دیگر ژنوتیپ‌های زودگل و زودرس طول دوره پر شدن دانه بیشتری نیز داشتند (جدول ۴) که سبب افزایش تجمع مقدار مواد حاصل از فتوسنتز در دانه‌های آن‌ها شده و موجب افزایش عملکرد دانه گردید. در نخود (Tadesse *et al.*, 2016) و سویا (Salimi *et al.*, 2013) نیز نتایج مشابهی در خصوص وجود همبستگی مثبت و معنی‌دار بین تاریخ گل‌دهی و تاریخ رسیدگی گزارش شده است. محققان اعتقاد دارند که، به دلیل محدودیت دسترسی به آب و کوتاه بودن فصل بارانی در مناطق خشک، معمولاً زودرسی مهم‌ترین شاخص گزینش می‌باشد و ژنوتیپ‌های زودرس اغلب عملکردهای بیشتری دارند هر چند بین زودرسی و عملکرد بالقوه گیاه رابطه معکوسی وجود دارد و دوره رشد گیاه نبایستی از حد مطلوب کاهش زیادی یابد (Koocheki, 2007).

وجود همبستگی‌های منفی و معنی‌دار مشاهده شده در این بررسی بین تاریخ ظهرور گل و تاریخ رسیدگی با عملکرد دانه در سایر گیاهان متعلق به تیره لگومینوزه نظیر نخود (Kumar *et al.*, 1996; Fathi rezaei, 2000)، لوبیای چشم بلبلی (Mohammed *et al.*, 2000)، گاودانه (Waldia *et al.*, 2007)

Habibi and Bihamta, 1997 Habibi *et al.*, 1994 (Choghan *et al.*, 1997 ۱۹۹۷ سوبا)، لوپیا (2006; Amede *et al.*, 2004; ۱۴۴ نیز گزارش شده است. نتایج بررسی‌های انجام شده بر روی ژنوتیپ شنبلیله در اتیوپی نیز نشان داد که، بین تاریخ گل‌دهی و عملکرد دانه همبستگی منفی و معنی‌داری وجود دارد (Fikreselassie *et al.*, 2012)؛ که با نتایج حاصل از این بررسی مطابقت داشته و آن را تأیید می‌کند. فوفا (2013) گزارش نمود که، بین تاریخ رسیدگی و عملکرد دانه در گیاه شنبلیله همبستگی معنی‌داری وجود ندارد؛ که با نتایج حاصل از این پژوهش مغایرت دارد.

شکل ۱- صفات مؤثر بر عملکرد دانه شنبلیله در شرایط تنفس خشکی

شکل ۲- صفات مؤثر بر عملکرد زیست توده شنبلیله در شرایط تنفس خشکی

در این بررسی بین عملکرد دانه شنبیله تحت شرایط تنفس خشکی و صفاتی نظری طول دوره پر شدن دانه، ارتفاع گیاه، عملکرد تک بوته، وزن هزار دانه، تیپ رشد بوته و قدرت رشد بوته‌ها همبستگی‌های مثبت و معنی‌داری با ضرایب بیش از ۵۰ مشاهده گردید. وجود چنین روابطی در تحقیقات پژوهشگران دیگر بر روی گیاهانی مانند لوبيا (Amede *et al.*, 2004)، یونجه (Bolanos-*et al.*, 2007)، گاودانه (Fathi rezaei *et al.*, 1997)، سویا (Gaur *et al.*, 2002)، آجیار (Aguilar *et al.*, 2006) و شنبیله (Salimi *et al.*, 2013) نیز گزارش شده است، که با نتایج حاصل از این مطالعه مطابقت دارند.

فوفا (2013)، ووجو و همکاران (Wojo *et al.*, 2016) و فیکریسیلاسی و همکاران (Fikreselassie *et al.*, 2012) نیز نشان دادند که، بین عملکرد دانه در شنبیله با ارتفاع بوته همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود دارد، که با نتایج این بررسی مطابقت دارد. پراساد (Prasad, 2011) بین عملکرد دانه و ارتفاع بوته در موتانه‌های شنبیله همبستگی منفی و معنی‌دار گزارش نمود. براساس نتایج حاصل از مطالعات فوفا (2013) بین عملکرد دانه و صفاتی نظری تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه در غلاف همبستگی‌های معنی‌داری مشاهده نشد؛ که با نتایج پژوهش حاضر مغایرت دارد. نتایج این بررسی نشان داد که، طول دوره پر شدن دانه، ارتفاع گیاه، متوسط عملکرد دانه تک بوته، عملکرد دانه در واحد سطح، وزن هزار دانه، تیپ رشد گیاه و قدرت رشد گیاه مهم‌ترین صفات مرتبط با افزایش عملکرد وزن زیست توده شنبیله می‌باشند. این نتایج با یافته‌های دیگر محققان در گیاهانی چون نخود (Toker and Agrigan, 1998; Gaur *et al.*, 2007)، گاودانه (Fathi rezaei, 1997) و لوبيا (Singh, 1995) مطابقت دارد. در این پژوهش بین عملکرد دانه و تیپ رشد بوته رابطه مستقیم و مثبت و معنی‌داری مشاهده شد که نشان می‌دهد در شنبیله و تحت شرایط تنفس رطوبتی، ژنوتیپ‌هایی با تیپ رشد بوته ایستاده دارای عملکرد دانه بیشتری نیز خواهند بود؛ و متقابلاً رابطه منفی عملکرد دانه با دمای تاج پوشش نشان می‌دهد که ژنوتیپ‌هایی با دمای تاج پوشش پایین دارای عملکرد بالاتری خواهند بود؛ و می‌توان از این صفت نیز برای گزینش ژنوتیپ‌هایی با عملکرد دانه بالا استفاده نمود. همچنین نتایج نشان داد که با توجه به این که همبستگی ساده دو صفت دمای تاج پوشش و تیپ رشد بوته کم و غیرمعنی‌دار است ($r = -0.04$)، یعنی اثرات غیرمستقیم قابل توجهی بین آن‌ها و عملکرد دانه نمی‌توان یافت (جدول ۴ و شکل ۱).

وجود همبستگی منفی و معنی‌دار بین میزان رطوبت نسبی بافت برگی و عملکرد دانه با ضرب $r = -0.52$ و از سوی دیگر وجود همبستگی مثبت و معنی‌دار بین آماس نسبی برگ و عملکرد دانه در این بررسی نشان داد که کاهش میزان رطوبت نسبی بافت برگی و افزایش آماس نسبی برگ سبب افزایش عملکرد دانه شنبیله در شرایط تنفس می‌گردد؛ این یافته با نتایج گزارش شده توسط برخی

Fischer *et al.*, 2003; Gaur *et al.*, 2007; Kumar, 2006; Nayyar *et al.*, 2005; Omae *et al.*, 2005; Omae *et al.*, 2005; Ashraf and Harris, 2006; Ramesh *et al.*, 2007; Ramirez-Builes, 2007;) همیستگی منفی بین میزان رطوبت نسبی بافت برگی و عملکرد دانه شنبیله تحت شرایط تنش خشکی شاید مربوط به سابقه بهنژادی و انتخاب توده‌های بومی شنبیله در مناطق مختلف کشور توسط کشاورزان باشد. بهنظر می‌رسد چون شنبیله در اغلب مناطق کشور بهعنوان یک سبزی برگی شناخته شده است، لذا در مراحل انتخاب آن توسط کشاورزان اغلب سعی بر این بوده که ژنتیک‌ها و یا گیاهانی با مقدار آب بافتی بیشتر و برگ‌هایی ظرفی‌تر (از نظر بافت برگ و ضخامت آن) مورد گزینش قرار گیرند و در این گزینش، کمتر به مسئله مقاومت و یا تحمل به خشکی توجه شده است، لذا توده‌های بومی اغلب دارای بافت‌های برگی پر آب‌تر و لایه‌های کوتیکول برگی نازک‌تری می‌باشند و همین امر موجب می‌شود که در مواجهه با شرایط تنش خشکی، مقدار آب خارج شده آنها از بافت‌های برگی بیشتر شود. همین امر در خصوص میزان تراوش الکترولیت‌ها از بافت‌های برگی نیز صادق است، چرا که برخلاف اغلب گزارش‌ها، در این مطالعه معلوم گردید که توده‌هایی با حساسیت بافتی بیشتر (میزان تراوش بیشتر الکترولیت‌ها) دارای عملکرد دانه بیشتری می‌باشند. که این یافته با نتایج برخی تحقیقات مغایرت دارد (Kumar, 2006; Rapper and Kramer, 1987) و دلیل آن را می‌توان به تفاوت در نوع گیاه مورد مطالعه و زمان نمونه‌گیری نسبت داد.

برخی پژوهشگران معتقدند که علیرغم وجود گزارش‌هایی در زمینه همیستگی مثبت پایداری غشاء سلولی با تحمل و مقاومت در برابر تنش‌های گرما و خشکی، گزارش‌های ضد و نقیضی در این مورد وجود دارد و هنوز قطعاً در کلیه گیاهان این مکانیزم بهعنوان روشی برای تحمل به خشکی مورد پذیرش واقع نشده و جای بحث و تحقیق دارد (Ashraf and Harris, 2006). مضافاً اینکه همان‌گونه که در قبل نیز اشاره شد، شنبیله بهعنوان یک سبزی پختنی در عادت غذایی مردم ایران مطرح بوده است و کشاورزان بهعنوان بهنژادگران اولیه توده‌های بومی علاقه به انتخاب گیاهانی با مواد معطره و محلول در آب بیشتری داشته‌اند. انجام عمل انتخاب توسط کشاورزان در مناطق مختلف در این جهت، موجب تولید ژنتیک‌هایی از شنبیله گردیده که میزان مواد مذکور در بافت‌های برگی آنها بیشتر بوده و ضمناً در موقع مواجهه با گرما (هنگام پختن) به راحتی آنها را در محیط آزاد سازند.

با توجه به این‌که، بررسی روابط مربوط به همیستگی‌های ساده صفات فقط رابطه خطی مابین دو صفت را نشان می‌دهد و از سوی دیگر صفات با یکدیگر همیستگی‌های شدیدی نشان می‌دهند، لذا استناد به همیستگی‌های ساده بین صفات نمی‌تواند چندان دقیق و صحیح باشد. در بین روش‌های آماری، تجزیه علیت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و برای تعیین روابط علت و معلولی و برآورد اثرات

مستقیم و غیرمستقیم صفات مستقل، بر روی صفت تابع روشی مفید و کاراست. لذا اقدام به تجزیه علیت صفات موثر بر عملکرد (دانه و وزن زیست توده) گردید. بررسی نتایج حاصل از تجزیه علیت صفات مؤثر بر عملکرد زیست توده در این پژوهش نشان داد که، ژنتیپ‌هایی با تیپ رشد ایستاده دارای وزن زیست توده خشک بیشتری خواهند بود. همچنین نتایج حاکی از اثر مستقیم و مثبت تاریخ رسیدگی بر روی عملکرد زیست توده بود به عبارتی ژنتیپ‌هایی با طول دوره رشد بیشتر و تاریخ رسیدگی دیرتر دارای عملکرد زیست توده بیشتری خواهند بود.

با توجه به سادگی اندازه‌گیری صفات مذکور و ذکر این نکته که، یادداشت‌برداری از آن‌ها جزء روش‌های غیرتخربی بوده و بر مواد آزمایشی آسیبی وارد نمی‌آورند، می‌توان استفاده از آن‌ها برای گزینش ژنتیپ‌های شنبه‌لیه با عملکرد دانه و بیوماس بیشتر در شرایط تنفس خشکی را توصیه نمود.

سپاسگزاری

نگارندگان از آقای دکتر عبدالعلی غفاری ریاست وقت موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور بهدلیل موافقت با اجرای پروژه در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم مراغه، و نیز آقایان دکتر وحید فتحی رضایی و مهندس مسعود بخشایشی بهدلیل همکاری در تجزیه و تحلیل داده‌های آزمایشی نهایت تشکر را دارند.

منابع

- Acharya S.N., Srichamroen A., Basu S.K., Ooraikul B., Basu T. 2006. Improvement in the nutraceutical properties of fenugreek (*Trigonella foenum-graecum*). Songkanakarin Journal of Science Technology, 28 (1): 1-9.
- Ahmadiani A., Javan M., Semnanian S., Barat E., Kamalinejad M. 2001. Anti-inflammatory and antipyretic effects of *Trigonella foenum-graecum* L. leaves extract in the rat. Journal of Ethnoph, 75: 283-286.
- Alizadeh A. 2012. Soil, Water and Plant Relationship. Imam Reza University Publications, 615 p. (In Persian).
- Amede T., Kimani P., Ronno W., Lunze L., Mbikay N. 2004. Coping with drought; Strategies to improve genetic adaptation of common bean to drought prone regions of Africa. CIAT Occasional Publication Series, 38: 39 p.
- Ashraf M., Harris P.J.C. 2006. Abiotic Stresses: Plant Resistance: Through Breeding and Molecular Approaches. International Book Distributing Co. India, 725 p.
- Bolanos-Aguilar E.D., Huyghe C., Ecalle C., Hacquet J., Julier B. 2002. Effect of cultivar and environment on seed yield in alfalfa. Crop Science, 42: 45-50.

- Chandra K., Sastry E.V.D., Sing D. 2000. Genetic variation and character association of seed yield and its component characters in fenugreek. Agricultural Science Digest, 20 (2): 93-95.
- Choghan R., Moghaddam M., Kazemi arbat H., Shakiba M.R. 1994. Study on the correlation of yield and its components in soybean with path analysis method. Compendium of 3rd Iranian Agriculture and Breeding Congress, 171 p. (In Persian).
- Dewey D.R., Lu K.H. 1959. A correlation and path-coefficient analysis of components of crested wheat-grass seed production. Agronomy Journal, 51: 515-518.
- Farshadfar E. 1997. Plant Breeding Methodology. Razi University Press, 617 p. (In Persian).
- Fathi rezaei V. 1997. Evaluation of vetch (*Vicia ervilia*) lines on the basis of agronomic traits and storage proteins under rainfed and irrigated conditions. M.Sc. Thesis in Plant Breeding, University of Tabriz, Iran, 110 p. (In Persian).
- Fikreselassie M., Zeleke H., Alemayehu N. 2012. Genetic variability of Ethiopia fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) landraces. Journal of Plant Breeding and Crop Science, 4 (3): 39-48.
- Fischer K., Lafitte R., Fukai S., Altin G., Hardy B. 2003. Breeding rice for Drought Prone Environments. Los Banos, IRRI, Philippines, 98 p.
- Flammang A.M., Cifone M.A., Ereux G.L., Stankowski L.F. 2004. Genotoxicity testing of a fenugreek extract. Food Chemistry Toxicology, 42: 1769-1775.
- Fufa M. 2013. Correlation studies on yield and yield components of fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) lines evaluated in South-Eastern Ethiopia. Journal of Agricultural Research, 2 (10): 280-282.
- Fufa M. 2017. Variability in fenugreek (*Trigonella foenum graecum* L.) accessions grown in Ethiopia. Advances in Crop Science and Technology, 5 (1): 258-259.
- Gaur P.M., Gowda C.L.L., Knights E.J., Warkentin T., Acikgoz N., Yadav S.S., Kumar J. 2007. Breeding Achievements. In: S.S. Yadav., R. Redden., W. Chen B. Sharma (Eds.). Chickpea Breeding and Management, CAB Int. Walingford. UK., Pp: 395-396.
- Goreta S., Leskovar D.I., Jifon J.L. 2007. Gas exchange, water status and growth of pepper seedlings exposed to transient water deficit stress and differentially altered by anti transparent. Journal of American Society of Horticulture Science, 132 (5): 603-610.
- Habibi G., Bihamta M.R. 1997. Study of seed yield and some associate characteristics in pinto bean under reduced irrigation. Pajouhesh and Sazandegi, 74: 34-46. (In Persian).
- Habibi G., Ghanadha M.R., Souhani A. 2006. Examine the relationships of grain yield with some agronomic traits of red beans with various statistical techniques in

- irrigation conditions. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources*, 1 (29): 120-131. (In Persian).
- Kanouni H. 2016. Genetic variability, heritability, and interrelationships between seed yield and related components of chickpea genotypes under dryland conditions. *Iranian Journal of Filed Crop Science*, 47 (1): 155-163. (In Persian).
- Koocheki A. 2007. Production and Improvement of Crops for Dry-land. Jihad-e-Daneshghahi Mashhad Press, 304 p. (In Persian).
- Kumar D. 2006. Breeding for Drought Resistance. In: M. Ashraf., P.J.C. Harris (Eds.). *Abiotic Stresses: Plant Resistance: Through Breeding and Molecular Approaches*. International Book Distributing Co. India, Pp: 145-175.
- Kumar J., Sethi S.C., Johansen C., Kelly T.G., Rahman M.M, Van-Rheenen H.A. 1996. Potential of short duration chickpea varieties. *Journal of Dryland Agricultural Research and Development*, 11: 28-32.
- McCormick K.M., Norton R.M Eagles H.A. 2009. Phenotypic variation within a fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) germplasm collection. II. Cultivar selection based on traits associated with seed yield. *Genetic Resources and Crop Evolution*, 56: 651-661.
- Mohammed M.F., Ferreira M.I., Jones H.G. 2000. Useful topiary and cowpea lines in rationalizing water use for pulse legumes production in southern Egypt. *Acta Horticulture*, 537: 813-822.
- Nayyar H., Kaur S., Singh K.J., Dhir K.K., Bains T. 2005. Water stress induced injury to reproductive phase in chickpea: Evaluation of stress sensitivity in wild and cultivated species in relation to abscisic acid and polyamines. *Journal of Agronomy and Crop Science*, 191: 450-457.
- Omae H., Kumar A., Egawa Y., Kashinaba K., Shono M. 2005. Genotypic differences in water status and relationship with reproductive responses in snap bean (*Phaseolus vulgaris* L.) during water stress. *Japanese Society for Tropical Agriculture*, 49: 1-7.
- Omidbaighi R. 2000. *Approaches to Production and Processing of Medicinal Plants*. Astan-e-Qods Razavi Publications, Mashhad, Iran. (Vol.3) (In Persian).
- Pour-Siahbidi M.M., Hoseinzadeh J., Pour-Aboughadareh A., Bazdar A., Besati H., Naseri Rad H. 2013. Character association and path analysis of soybean (*Glycine max* L.) genotypes under water deficit stress. *International Journal of Biosciences*, 3 (10): 126-132.
- Prasad R. 2011. Identification of high seed yielding and stable fenugreek mutants. M.Sc. Thesis in Biotechnology, University of Lethbridge, Canada, 179 p.
- Pungulani L.L., Millner J.P., Williams W.M., Banda M. 2013. Improvement of leaf wilting scoring system in cowpea (*Vigna unguiculata*): from qualitative scale to quantitative index. *Australian Journal of Crop Science*, 7 (9): 1262-1269.
- Ramesh S., Reddy P.S., Ramaiah B. 2007. Genetic Options for Drought Management in Sorghum. In: Singh D.P., Tomar V.S., Behl R.K., Upadhyaya S.D., Bhale M.S.,

- Khare D. (Eds.). Crop Production in Stress Environments: Genetic and Management Options. Agro-bios Publications, India, Pp: 59-84.
- Ramirez-Builes V.H. 2007. Plant water relationships for several common bean genotypes (*Phaseolus vulgaris* L.) with and without drought stress conditions. M.Sc. Thesis, University of Puerto Rico, 190 p.
- Rapper C.D., Kramer P. 1987. Stress physiology. In: Segoe S. (Eds.). Soybeans: Improvement, Production and Uses. ASA. CSSA. SSSA. Madison, USA., Pp: 589-630.
- Sadeghzadeh Ahari D., Hassandokht M.R., Kashi A.K., Amri A., Alizadeh Kh. 2010. Selection for drought tolerance in some Iranian fenugreek landraces. Journal of Iranian Horticultural Science and Technology, 11 (2): 111-132. (In Persian).
- Salimi S., Moradi S., Ahmadnezhad K., Ahmed J.O. 2013. Effect quantitative traits in soybean genotypes (*Glycin Max* L.) under drought stress condition. International Journal of Agriculture and Crop Sciences, 5 (5): 544-548.
- Sayar M.S. 2014. Path coefficient and correlation analysis between seed yield and its affecting components in common vetch (*Vicia sativa* L.). Turkish Journal of Agricultural and Natural Sciences, 1: 596-602.
- Singh S.P. 1995. Selection to water stress tolerance in interracial populations of common bean. Crop Science, 35: 118-124.
- Tadesse M., Fikre A., Eshete M., Girma N., Korbu L., Mohamed R., Bekele D., Funga A., Ojiewo C. 2016. Correlation and path coefficient analysis for various quantitative traits in desi chickpea genotypes under rainfed conditions in Ethiopia. Journal of Agricultural Science, 8 (12): 112-118.
- Toker C.M.I., Agrigan C. 1998. Assessment of response to drought of chickpea (*Cicer arietinum* L.) lines under rain fed conditions. Turkish Journal of Agriculture and Forestry, 22: 615-621.
- Waldia R.S., Kumar N., Verma P. 2007. Breeding Drought Tolerant Chickpea Genotypes using Morpho-physiological Traits. In: Sing D.P., Tomar V.S., Behl R.K., Upadhyaya S.D., Bahle M.S., Khare D. (Eds.). Crop Production in Stress Environments: Genetic and Management Options. Agro-bios Publications, India, Pp: 119-131.
- Wojo A.A., Alamerew S., Nebyu A., Menamo T. 2016. Genotype and phenotype variability studies in fenugreek (*Trigonella foenum-graecum* L.) accessions in Kaffa zone, South West Ethiopia. Journal of Spices and Aromatic Crops, 25 (2): 159-168.